

Sygn. akt IV U 1388/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Beata Kurowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Alina Dziarkowska

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2017 r. w Olsztynie

sprawy B. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

na skutek odwołania B. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 21 lipca 2016 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje wnioskodawcy B. J. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 1 lipca 2016 r. do dnia 30 września 2018 r.

/-/ SSO B. Kurowska

Sygn. akt IV U 1388/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 21 lipca 2016r. znak: (...) odmówił B. J. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Od powyższej decyzji ubezpieczony złożył odwołanie, wnosząc o przyznanie prawa do wnioskowanego świadczenia. Wnioskodawca podniósł m.in., że jego stan zdrowia nie pozwala na podjęcie jakiejkolwiek pracy. Na skutek wypadku w dniu 17.06.2013r., mimo ciągłego leczenia i rehabilitacji, nadal nie odzyskał sprawności.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że skarżący był uprawniony do okresowej renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 15.07.2014r. do 30.06.2016r. Jednakże zarówno lekarz orzecznik ZUS jak i komisja lekarska uznały, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony B. J., urodzony dnia (...) z zawodu mechanik maszyn rolniczych, wykonujący od 1994r. zawód listonosza paczkowego, w dniu 17 czerwca 2013r. uległ wypadkowi przy pracy.

Decyzją z dnia 29.07.2014r. organ rentowy przyznał wnioskodawcy prawo do renty w związku z wypadkiem przy pracy do dnia 30 czerwca 2015r.

W dniu 18 maja 2015r. wnioskodawca złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Decyzją z dnia 29.06.2015r. ponownie przyznano wnioskodawcy prawo do renty w związku z wypadkiem przy pracy do dnia 30 czerwca 2016r.

W dniu 17 maja 2016r. wnioskodawca złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zarówno Lekarz Orzecznik jak i Komisja Lekarska, po rozpoznaniu stanu po leczeniu operacyjnym uszkodzenia stożka rotatorów barku prawego, przebytego zakrzepowego zapalenia żył głębokich obu podudzi, wrzodziejącego zapalenia jelita grubego, nie stwierdzili u wnioskodawcy niezdolności do pracy.

(dowód: akta ZUS, dokumentacja orzeczniczo-lekarska ZUS).

Na podstawie powyższego orzeczenia Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. zaskarżoną decyzją odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Okolicznością istotną dla rozstrzygnięcia sprawy była ocena stanu zdrowia odwołującego. Wymagała ona wiadomości specjalistycznych. Celem wyjaśnienia tej kwestii i ustalenia podstawy faktycznej rozstrzygnięcia Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego - lekarza specjalisty z zakresu ortopedii.

Biegły lekarz, po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską i zbadaniu ubezpieczonego, w opinii z dnia 19 września 2016r. rozpoznał u wnioskodawcy masywne uszkodzenie stożka rotatorów barku prawego i uznał B. J. za osobę częściowo niezdolną do pracy. Niezdolność ta istnieje nadal po dniu 30 czerwca 2016r. i ma charakter okresowy do dnia 30 września 2018r.

W uzasadnieniu opinii biegły stwierdził, że badany był operowany z powodu przebytego urazu barku prawego z ciężkim uszkodzeniem stożka rotatorów. Zmiany pourazowe powodują u badanego upośledzenie funkcji narządu ruchu w zakresie kończyny górnej prawej dużego stopnia. Jest to podstawą do uznania wnioskodawcy za okresowo częściowo niezdolnego do pracy po 30.06.2016r. do 30.09.2018r. Biegły podkreślił, że praca opiniowanego to praca fizyczna, ciężka, wymagająca dobrej sprawności kończyn górnych, do czego ubezpieczony nadal jest niezdolny.

Wobec zastrzeżeń złożonych przez organ rentowy do powyższej opinii, Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej lekarza biegłego sądowego.

Biegły lekarz ortopeda w opinii z dnia 17.11.2016r., po ponownej analizie dokumentacji i zapoznaniu się ze stanowiskiem organu rentowego podtrzymał swoje stanowisko w całości. Biegły podkreślił, że sam zakres ruchów i nieznacznie ograniczona siła mięśniowa nie stanowią jednoznacznej przesłanki stwierdzenia do pracy fizycznej badanego. Po tego typu operacji jaką przeszedł badany i w tak masywnym uszkodzeniu stożka rotatorów zrekonstruowane elementy mają znacznie zmniejszoną wytrzymałość mechaniczną i praca fizyczna nie jest możliwa.

(dowód: opinie lekarza biegłego k.11-14, 26)

Pozwany pismem procesowym z dnia 16.12.2016r. ponownie złożył zastrzeżenia do opinii wnosząc o powołanie kolejnego nowego lekarza biegłego z zakresu medycyny pracy. Na rozprawie podtrzymał wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii nowego lekarza biegłego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie B. J. zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r.

o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. 2015.1242 ze zm.), z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

Zgodnie z dyspozycją art. 17 ust. 1 cytowanej ustawy, ustaleń w tym zakresie dokonuje się na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2015.748 ze zm.), z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 30 października 2002 r.

Zgodnie z przepisem art. 12 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu,

1. całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy,
2. częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji,

Tak więc zgodnie z przepisem art. 57 ustawy emerytalnej jednym z warunków przyznania ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy jest taki stan zdrowia, który uzasadnia ocenę, że niezdolność ta występuje i to w rozumieniu przepisu art. 12 cytowanej ustawy.

Decydujące znaczenie dla rozważenia zasadności złożonego odwołania miało ustalenie, czy ubezpieczony jest nadal niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Zważywszy, iż do rozstrzygnięcia tej kwestii potrzebna jest wiedza specjalistyczna, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza sądowego z zakresu ortopedii a w związku z zastrzeżeniami pozwanego złożonymi do tej opinii, dopuścił dowód z opinii uzupełniającej. W obu opiniach lekarz biegły jednoznacznie i kategorycznie stwierdził, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy a niezdolność ta ma charakter okresowy do dnia 30.09.2018r.

Sąd dał w pełni wiarę zawartym w opiniach wnioskowi, są bowiem jasne, logiczne, przekonywujące i wzajemnie ze sobą korespondują. Wydając opinie biegły miał na uwadze wiek wnioskodawcy, wyniki jego badań przeprowadzonych w minionym okresie, dokumentację dotyczącą dotychczasowego leczenia oraz stan zdrowia skarżącego stwierdzony na podstawie badań dokonanych bezpośrednio przed wydaniem opinii jak również kwalifikacje i charakter pracy wykonywanej przez badanego. W ocenie Sądu opinie biegłego nie nasuwają wątpliwości co do swojej wiarygodności. Biegły wyjaśnił przyczyny, z uwagi na które uznał badanego za okresowo częściowo niezdolnego do pracy. Zdaniem Sądu brak jest podstaw do kwestionowania wniosków zawartych w powyższych opiniach. Uwzględniają one również w pełni tezę dowodową zawartą w postanowieniu Sądu z dnia 05.09.2016r. i z 14.11.2016r. o dopuszczeniu dowodu i znajdują potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym przez Sąd materiale dowodowym.

Sąd nie uwzględnił zawartych w piśmie procesowym pozwanego z dnia 16.12.2016r. zastrzeżeń do opinii biegłego lekarza, bowiem w ocenie sądu stanowią one ogólną polemikę organu rentowego z wnioskami zawartymi w opinii biegłych i są wynikiem jednostronnej oceny stanu zdrowia skarżącego. Wobec powyższego Sąd nie znalazł podstaw do powołania kolejnego zespołu biegłych i dalszego prowadzenia postępowania dowodowego, uznając że stan zdrowia wnioskodawcy został dostatecznie wyjaśniony.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozostawia wątpliwości, że wnioskodawca w dniu 17 czerwca 2013r. uległ wypadkowi przy pracy, a występujące w związku z tym naruszenie sprawności organizmu czyni ubezpieczonego częściowo niezdolnym do zarobkowania na okres do 30 09. 2018 r.

Na marginesie poczynionych rozważań podkreślenia wymaga, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, Sąd rozpoznający sprawę nie jest zobowiązany do tego, aby dopuszczać dowód z kolejnych opinii biegłych w każdym wypadku, gdy złożona opinia jest niekorzystna dla strony. Potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas sporządzonej opinii (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2003 r., sygn. akt V CKN 1622/00, LEX nr 141384.)

W świetle powyższego, Sąd w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO B. Kurowska